

have været udrede af Amtsrepartitionsfonden. Denne kan give Tilfud til Gjennemførelse af nyttige almindelige Foranstaltninger, men et saadant direkte Tilfud, hvis Hensigt er at forøge Værdien af et begrænset Antal Beboeres Eiendomme, tror jeg ikke bør finde Sted. Jeg ser heller ikke, at det er saa faretruende for de Beboere, der skulle udrede Beføtningerne i Anledning af en Regulering af et Vandløb, idet det maa erindres, at en saadan Regulering ikke finder Sted, uden at det efter Lovforlagets § 9, 2det Stykke, med fuld Bestemthed tør forudsættes, at de Fordele, der ere forbundne med Udførelsen af Reguleringen, væsentligt overstige de Beføtninger, som ville være forbundne dermed. Det er altsaa kun et billigt Vederlag og, jeg maa antage, et meget billigt Vederlag, der afkræves de paagældende Lodsseiere for de Fordele, de opnaa. Jeg kan derfor ikke se, at der er noget særligt Haardt eller Ubilligt ved at lade dem selv udrede disse Omkostninger. Jeg antager, at Vædringsforslaget, under Nr. 23 maa vedtages i Overensstemmelse med, hvad der er vedtaget under Nr. 12. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 23 b, da forekommer det mig mindre rigtigt, ja jeg vil endog sige haardt, at man adopterer en anden Regel for Udredelsen af Udgifter med Hensyn til mindre, offentlige Vandløb end med Hensyn til de større, og jeg kan ikke se, at det, der er angivet som den praktiske Anledning til dette Vædringsforslag, er saa fuldkommen fyldestgørende, idet man nemlig derigjennem søger at forhindre en jævnlig Paataalbelse af Vandvæsenkommissioner. Smidertid er dette ikke noget Hovedpunkt for mig, og hvis man deri tror at finde et virksomt Middel til Forhindring af altfor hyppig Brug af Vandvæsenkommissioner, skal jeg bortse fra mine Betæneligheder. Vædringsforslaget under Nr. 24 maa bortfalde som henhørende til Forslaget Nr. 18. Naar det ærede Medlem, der sidder ligeoverfor mig, og som har været Ordfører for Mindretallet (Breinholt), i Vædringsforslaget under Nr. 25 har villet oversføre Udgifterne ved Reguleringen til dem, der have Nyttens deraf, saa forekommer dette mig at være i Uoverensstemmelse med Lovens øvrige Regler angaaende Udredelse af Omkostningerne ved Reguleringen, og da man i det Hele har søgt at tilveiebringe saa megen Overensstemmelse i Bestemmelserne for de større og de mindre offentlige Vandløb som muligt, kan jeg ikke Andet end meget at fraraade Vedtagelsen af dette Forslag.

Vi komme nu til det brændende Spørgsmaal, Forslaget under Nr. 26. Det ærede Medlem, der sidder foran mig (Orenbøll), har saa grundig gjennemgaaet, hvad der er fremført til Fordel for dette Forslag, og hvad der kan siges imod det, at jeg har nogen Vansteligighed ved at tale efter ham. Smidertid skal jeg dog tillade mig nogle Bemærkninger desangaaende. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem deri, at det Afgjørende ved dette Spørgsmaal er: Hvad er billigt, hvad er retfærdigt og hvad er ubilligt. Ubilligt i høi Grad forekommer det mig at være, at paalægge en Enkelt eller Enkelte de Omkostninger, som ere forbundne med Arbeidet, der ere nyttige ogsaa for Andre, ja, i mange Tilfælde i høiere Grad end for dem, der udføre Arbeidet. Det kan endogsaa være Tilfældet, at den, der maa bestofte Arbeidet, slet ikke har nogen Nytte af det. Det kan være Tilfældet, at et Vandløb løber gennem en Eng, hvor den, der eier Engen, paa ingen Maade har nogen Fordel af, at Vandstanden formindskes, medens de Lodsseiere, som ligge ovenfor, og som have drainet deres Jorder eller Lide af stadeligt Vand, have den allerstørste Nytte deraf; men de skulle være fri for at bidrage Noget som helst til disse Arbeiders Udførelse, og hele Byrden paalægges den, som ikke har Nytte af Oprensningen. Ubilligheden bliver saameget større, naar der tages Hensyn til, hvad der ogsaa fuldkommen rigtigt er bemærket af det samme ærede Medlem, at vi ikke staa ligeoverfor de gamle, men overfor nye Forhold, hvor der tilstræbes en fuldstændigere og bedre Vandafledning, end der tidligere har været tilstede. Det vil let kunne ske, at en fuldstændigere Vandafledning fra større Arealer, især naar Draining anvendes, kan kræve en saa betydelig Udvidelse og Fordybning af et Vandløb, at den aarlige Vedligeholdelse deraf kan medføre store Beføtninger. — Jeg kan ikke indse Andet, end at det er i meget høi Grad ubilligt i saadanne Forhold at lægge Byrden paa en Enkelt til Fordel for de Andre, og den Omstændighed, at der er forbundet Arbeide og Vansteligheder ved Fordelingen, kan dog ikke være tilstrækkelig Grund til at lægge Omkostningerne paa Enkelte, hvor Fordelingen er let at udføre, for at undgaa Vansteligheden ved Fordelingen paa de Flere. Jeg kan ikke se, at det er en tilladelig Fremgangsmaade. At Fordelingen kan lade sig udføre og ikke er uoverkommelig, har jo ogsaa det ærede Medlem paavist, idet den er foregaaet i lang Tid med Hensyn til de større Vandløb.